

Wilhelm Brockhaus (1819- 1888)

Wilhelm Brockhaus fost cel mai în vârstă frate ai lui Carl Brockhaus. El s-a născut de asemenea în Himmelmert Plattenberg, unde familia lui se stabilise deja de 150 de ani. Ziua lui de naștere este 30 august 1819.

Ca și tatăl său, Wilhelm Brockhaus urma să devină învățător. După anii de școală a frecventat 2 ani, până în 1838, seminarul de învățători din Soest, unde a studiat și fratele său Carl. Primul său post de învățător l-a ocupat în 1838 în Epscheid-Breckerfeld. Din 1842 a predat la școala din Riiggeberg și a locuit în Dorn. Aici a venit la credința vie în 'Domnul Isus și a fost cuprins în harul Domnului Hristos. De acum mai departe drumul lui a fost în strânsă legătură cu fratele său mai tânăr, Carl, primul din familia lor care pășise pe drumul credinței. La 2 aprilie 1843, Wilhelm Brockhaus se căsătorește cu Wilhelmine Escher, din Glöerfeld. Din căsătoria lor au rezultat șapte copii.

Ca și fratele său Carl, a intrat în „Grupul de frați evanghelici”. În anul 1850 a preluat lucrarea de editare a foii pentru tineri „Mesagerul copiilor”, de care s-a ocupat până la plecarea sa în eternitate. În anul 1888. „Mesagerul copiilor” a fost atunci cea mai citită revistă din Germania de vest. În anul 1854 a renunțat complet la profesia sa de învățător, pentru a se dedica lucrării Domnului și Mântuitorului său. În 1866 se stabilește în Elberfeld. Este cunoscut ca autor al povestirilor din revista „Semănat și recoltat”, cotidian care a apărut în 18 volume în editura Grupului de educație din Elberfeld, povestiri ce au fost semnate simplu cu inițialele „W.B.”. Unele din cărțile lui au fost retipărite în ediții noi, fiind traduse și în alte limbi. Probabil astăzi nu se mai poate spune cu exactitate tot ce a scris. Reiața cu deosebit interes povestiri despre reformă. Zugrăvea de asemenea cu plăcere în povestirile lui și aspecte din pitorescul patriei sale, un subiect distinct fiind munții, pădurile și împrejurimile Plattenberg-ului. Urmărea permanent în povestirile lui să inspire tinerilor săi cititori ideea de a se decide pentru Domnul Isus. Mulți tineri i-au datorat acestui scriitor fructuos stimulentele sfânt al dragostei pentru Domnul Isus și pentru ai Săi, gândul eternității.

În decembrie 1952, Wilhelm Brockhaus împreună cu frații Arberts, Schwartz, Weber Bracker, Effey și Eberstadt a ieșit din grupul de frați, după ce fratele său Carl părăsise acest grup. După anul 1854, când a renunțat la profesia de învățător pentru a se dedica în întregime lucrării Domnului, a scris mult pentru revistele editate de fratele său. De la el provine broșura: „Mărturia Sfintei Scripturi privind condamnarea eternă în contradicție cu așa – numita învățătură a reabilitării”, care în 1907 a apărut deja în a V-a ediție. El vestea, de asemenea, împreună cu fratele său, Evanghelia. Era un dotat predicator de trezire, care se armoniza ideal cu Carl Brockhaus. Wilhelm Brockhaus îl numea uneori cu veselie „Ajutor născut”, spunându-i: „Carl, e rândul tău acum, eu am făcut tot ce am putut”.

După câte se știe, din „Mică colecție de cântări duhovnicești”, numerele 91, 99, 113, 114 și 118 provin de la Wilhelm Brockhaus: Multe cântări compuse de fratele său Carl au melodii compuse de Wilhelm Brockhaus, printre care: 6, 12, 13, 16, 19, 25, 28, 43, 44, 49, 51, 53, 63, 66, 68, 76, 77, 78, 82, 85, 86, 89, 96, 97, 99, 102, 103, 108, 110, 113, 114, 116, 117, 118, 122, 123. El a trecut în eternitate pe când locuia la ginerele lui în Duisburg, la 31 octombrie 1888. Încheiem scurta prezentare a vieții lui, redând mai jos textul cântării 118 din „Mica colecție de cântări duhovnicești”, care, în afară de melodie, avea și versurile compuse tot de Wilhelm Brockhaus.

Ce mângâiere dulce!

Domnul va veni în grabă cu sunet de trâmbiță.

Zorii se ivesc, totul este mai profund și mai clar.

Duhul și Mireasa strigă:

„ Vino, Mire Isus,

Să mergem curând în patrie,

Să le privim, Miel al lui Dumnezeu “.

Îngerii au adus odată vestea

Despre ce s-a întâmplat în cetatea lui David,

Păstorii au trăit ore binecuvântate

În atmosfera de la Efrata.

Da, Tu ai venit și ai purtat păcatele noastre,

Ai suferit pentru noi,,disprețuind și rușinea,

A trebuit să afli chiar moartea aici,

Până ce ai rupt lanțul lui Satan.

Tu însă trăiești și Te întorci,

Conduci Mireasa la nuntă.

Și pe vrăjmașul cel plin de viclenie și de răutate

Îl închizi în infernul întunecos. :

Da, Tu vii, vei apărea,

Nu Te vei mai cufunda în moarte și groapă.

Vei împărăți cu ai Tăi,

Strălucirea cerului și toiagul Tău de domnie.

clickbible.org